

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2017/ 1302
Datum van uitspraak
16 mei 2017
Roknummer
2016/AB/152

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-000000852460-0001-0010-01-01-1

**ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief**

**AXIALYZE BVBA, met maatschappelijke zetel te 4870 TROOZ, Rue Grihanster 22,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. WAEGEMANS P. loco mr. DUGARDYN Olivier, advocaat te
1200 BRUSSEL, Brand Whitlocklaan 132**

tegen

**D
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. COOMANS C. loco mr. WANTIEZ Claude, advocaat te
1150 BRUSSEL, Tervurenlaan 412/5**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgende arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 27 oktober 2015 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 3e kamer (A.R. 14/438/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 16 februari 2016,
- de conclusies voor de appellante,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

┌ PAGE 01-00000852460-0002-0010-01-01-4 ┐

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 18 april 2017, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. Op 18 november 2010 ondertekenden de bvba aXialize en de heer Geoffrey d een voltijdse arbeidsovereenkomst van onbepaalde tijd, waardoor de heer d vanaf die datum werd aangeworven als verantwoordelijke voor het administratief beheer.

In art. 3 werd een proefperiode overeengekomen van 6 maanden.

Art. 4 bepaalt dat naast het vast loon en een bonus de bediende recht heeft op een aantal voordelen, waaronder een bedrijfswagen in overeenstemming met de loonpolitiek van aXialize en dit volgens wat beschreven is in bijlage 1.

Deze bijlage zegt dat het loon van de bediende na het volbrengen van de proefperiode zal aangevuld worden met een wagen (jaarlijkse gemiddelde kilometerbasis 25.000 km cfr. car policy).

2. Na het einde van de proefperiode werd aan de heer d geen bedrijfswagen gegeven.

3. Niet betwist wordt dat de bvba op 27 april 2012 reeds een eerste maal een einde heeft gesteld aan de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn van 4 maanden (de

opzeggingsbrief wordt niet voorgelegd, enkel de briefwisseling met het sociaal secretariaat).

Na het verlopen van de opzeggingstermijn bleef de heer d echter in dienst.

4. Met aangetekende brief van 24 januari 2013 werd een nieuwe opzegging betekend met een opzeggingstermijn van 4 maanden ingaande op 1 februari 2013. Deze opzeggingstermijn werd gepresteerd.

5. Met e-mail van 3 februari 2013, herhaald op 23 mei 2013, schreef de heer d zijn werkgever aan wegens het niet ter beschikking stellen van een wagen en hij vroeg een financiële compensatie van € 600/maand of € 14.400 netto, hierbij verwijzend naar een eerdere onderhandelings-e-mail van 5 november 2010. Op 7 juni 2013 maande de heer d zijn werkgever nogmaals aan en hij vroeg een voorstel.

6. Na het beëindigen van de opzeggingstermijn stelde de raadsman van de heer d met brief van 30 juli 2013 de bvba aXialize in gebreke in betaling van € 14.440, hetzij € 600 x 24 maanden (18 mei 2011 tot mei 2013). Hij verwees naar de contractuele bepalingen en hij beschouwde de wagen als een essentieel element van de arbeidsovereenkomst.

De raadsman van de bvba betwistte deze vordering met brief van 28 augustus 2013.

7. Op 4 februari 2014 legde de heer d een tegensprekelijk verzoekschrift neer bij de arbeidsrechtbank te Brussel en hij vorderde vanwege aXialize betaling van een financiële netto-compensatie voor de wagen van € 15.000, vermeerderd met intresten en kosten.

8. Met vonnis van 27 oktober 2015 van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel werd deze vordering ontvankelijk en gegrond verklaard.

9. Met verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 16 februari 2016, tekende aXialize hoger beroep aan tegen dit vonnis en vroeg dat de oorspronkelijke vordering zou worden afgewezen als ongegrond, minstens zou worden herleid tot 50% bruto.

II. BEOORDELING

10. Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, wat niet wordt betwist. Het hoger beroep is ontvankelijk.

11. Terecht verwijzen de eerste rechter en de heer d naar de contractuele bepalingen over de toekenning van een wagen en naar de art. 1134 en 1142 BW en 20, 3° van de arbeidsovereenkomstenwet.

12. Weliswaar is de arbeidsovereenkomst en haar bijlage, zoals overigens de ganse briefwisseling in dit dossier, in het Frans gesteld, terwijl de exploitatiezetel van de bvba in het Nederlands taalgebied gelegen is; hierdoor dient de rechter op grond van art. 10 van het taaldecreet van 19 juli 1973 de nietigheid vast te stellen. Doch de nietigverklaring kan geen nadeel berokkenen aan de werknemer; dit houdt in dat de heer d zich kan beroepen op de bedingen in de arbeidsovereenkomst die voor hem nuttig zijn (Arbh. Gent, 21 april 1995, JTT 1996, 283). Hij beroept zich op art. 4 van de arbeidsovereenkomst en de bijlage 1.

13. Het privégebruik van een bedrijfswagen, dat deel uitmaakt van het loon, vormt een essentieel bestanddeel van de arbeidsovereenkomst (Cass. 23 december 1996, *JTT* 1997, 145). In art. 4 en bijlage 1 van de arbeidsovereenkomst wordt het privégebruik van de bedrijfswagen toegekend als onderdeel van het loon in natura. Niet betwist wordt dat dit voordeel in de periode tussen 18 mei 2011 en 14 juni 2013 (einde tewerkstelling) niet toegekend werd, wat in strijd is met de overeenkomst.

Dit vormt een contractuele wanprestatie van de werkgever, die niet meer in natura kan worden rechtgezet, zodat de heer d[] aanspraak kan maken op een contractuele schadevergoeding, die de derving van het voordeel compenseert. De rechter moet de volledige, voorzienbare en reële schade vergoeden, waarbij de schuldeiser in dezelfde toestand komt als wanneer de schade niet zou hebben plaatsgehad (Cass. 6 februari 1975, *Pas.*, 1975, 581). De reële waarde van het privégebruik van de bedrijfswagen moet dus worden geëvalueerd.

14. Verkeerdelijk baseert de heer d[] zich voor deze waardering op een aan de arbeidsovereenkomst voorafgaande e-mail en op de maandelijkse lease-huurbedragen van de voertuigen van zijn collega's.

15. Hij gaat eraan voorbij dat enkel het voordeel van het privégebruik mag worden gewaardeerd, terwijl een bedrijfswagen in eerste instantie toegekend is om professioneel te gebruiken. Het privégebruik moet worden geraamd op basis van de besparing die het toekennen van een wagen voor de werknemer meebrengt. De e-mail van 5 november 2010 had niet de bedoeling om een schadebedrag te bepalen, wat geïllustreerd wordt door het

feit dat de heer d in zijn e-mails van 3 februari 2013 en 23 mei 2013 hierover een voorstel vraagt. Ook de lease-bedragen zijn in dit kader niet dienstig.

16. De enige contractuele grondslag voor de toekenning van de wagen is art. 4 van de arbeidsovereenkomst en de bijlage 1, zodat dit het uitgangspunt is voor de waardering van de schadevergoeding.

17. De door de heer d vooropgezette schadevergoeding van € 600 netto/maand kan in redelijkheid niet aanvaard worden. Opnieuw steunt hij zich hiervoor op de irrelevante e-mail van 5 november 2010 die in het kader van een optimaliserende onderhandeling een ongenuanceerde verwijzing maakt naar het vaste netto maandloon, zonder dat enige reële vergelijking wordt gemaakt met de waardering van het privégebruik van de bedrijfswagen en de besparing die dat voor de werknemer meebrengt.

18. Bij het toekennen van een bedrijfswagen wordt het privégebruik op grond van art. 18 §3, 9° KB/WIB 92 fiscaal beschouwd als een voordeel van alle aard. Op vlak van sociale zekerheid wordt het privégebruik uit het bijdrageplichtig loon gelicht, maar wordt een solidariteitsbijdrage geheven, die de werkgevers- en de werknemersbijdrage vervangt.

19. Deze regelingen zijn echter niet meer dienstig wanneer het wagenvoordeel wordt omgezet in een geldbedrag, dat fiscaal als beroepsinkomen en op vlak van sociale zekerheid als loon zal worden beschouwd, dit laatste omwille van de ruime loondefinitie van art. 2 van de loonbeschermingswet van 12 april 1965 juncto art. 14 §2 van de RSZ-wet van 27 juni 1969.

20. Rekening houdend hiermee, kan de reële compenserende waarde van het privégebruik van de niet toegekende bedrijfswagen naar het oordeel van het arbeidshof ex aequo et bono worden geraamd op € 600 bruto/maand, zodat de heer d aanspraak kan maken op een schadevergoeding van € 600 x 25 maanden = € 15.000 bruto. Het arbeidshof vergelijkt voor deze raming met het typewagen dat doorgaans aan de collega's werd toebedeeld (zie stuk 5 aXialyze) en de verschillende fiscale en parafiscale behandeling, die aan een geldelijke compensatie bij equivalent is verbonden. Aldus zal de heer d in een vergelijkbare toestand zijn geplaatst dan wanneer de beloofde wagen zou zijn toegekend.

21. Ten overvloede moet vastgesteld worden dat aXialyze op geen enkele wijze aantoont dat de heer d afstand zou gedaan hebben van zijn recht op het voordeel van de bedrijfswagen. Een afstand van een recht wordt niet vermoed en kan enkel afgeleid worden uit feiten of handelingen die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn (Cass. 25 april 2005, *N/W* 2005, 1026; Cass. 4 september 1989, *JTT* 1989, 488). Het felt dat de werknemer geen verbreking van de arbeidsovereenkomst inroept na een eenzijdige wijziging van de arbeidsvoorwaarden, ontnemt hem overigens niet het recht om naderhand de uitvoering van de overeenkomst te eisen zoals zij gesloten werd (Cass. 26 juni 2013, *JTT* 2013, 494 met noot C. en ML WANTIEZ).

22. De overige argumenten en middelen van partijen kunnen niet tot een andere beoordeling leiden. Het hoger beroep is zodoende deels gegrond.

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende,

Veroordeelt de bvba aXialize tot betaling aan de heer d van het bedrag van € 15.000 bruto als vergoeding ter compensatie van de derving van het privégebruik van een bedrijfswagen, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 14 juni 2013 en de gerechtelijke intresten.

Veroordeelt de bvba aXialize tot betaling aan de heer d van de gerechtskosten van beide aanleggen, deze vereffend aan de zijde van de heer d

Rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg	€ 1.210
--	---------

Rechtsplegingsvergoeding beroep	<u>€ 1.320</u>
---------------------------------	----------------

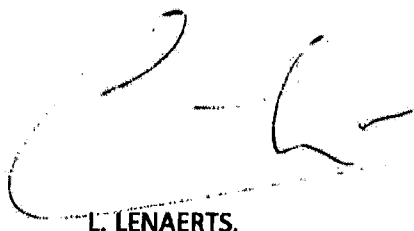
Totaal	€ 2.530
--------	---------

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

L. LENAERTS,
H. VERMEULEN,
K. DRIES,
bijgestaan door :
K. CUVELIER,

kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

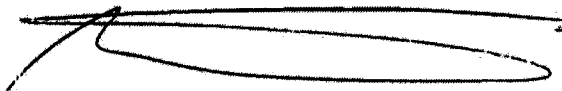
L. LENAERTS,

K. CUVELIER,

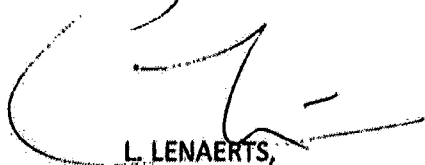
H. VERMEULEN,

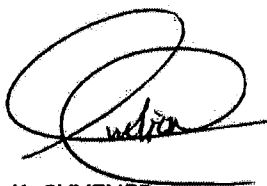
K. DRIES.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 16 mei 2017 door:

L. LENAERTS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
K. CUVELIER, griffier.

L. LENAERTS,

K. CUVELIER.

